

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 14.12.1999
KOM(1999) 686 endelig

1999/0274 (CNS)

Forslag til

**RÅDETS BESLUTNING
om Den Europæiske Flygtningefond**

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

EN SAMLET OG SOLIDARISK TILGANG

Siden Amsterdam-traktatens ikrafttræden har EU's kompetenceområde også omfattet asyl- og indvandringsspørgsmål, jf. det nye afsnit IV i den ændrede traktat om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Foranstaltninger vedrørende modtagelse og frivillig repatriering af flygtninge, fordrevne personer og asylansøgere indgår således nu i en helt ny kontekst, der for første gang nogensinde gør det muligt at koordinere dem med de foranstaltninger, der tager sigte på at forbedre integrationen af flygtninge. Der vil således kunne sikres en bedre sammenhæng mellem de forskellige elementer i den samlede tilgang, som Kommissionen, Europa-Parlamentet og medlemsstaterne har gjort sig til talsmænd for.

Asylpolitikken danner et hele: det er ikke muligt at modtage flygtninge og fordrevne personer i overensstemmelse med medlemsstaternes internationale tilsagn og deres fælles humanitære tradition, medmindre

- der indføres tilgængelige, effektive og retfærdige procedurer og etableres modtagelsesforhold, der garanterer de berørte personer ordentlige levevilkår, så længe behandlingen af deres sager står på
- der gøres den nødvendige indsats for at integrere flygtninge i samfundet i værtslandet i overensstemmelse med Genève-konventionen
- der af hensyn til asylbegrebets beståen og troværdighed tages skridt til at sikre, at personer, der efter færdigbehandlingen af deres sag ikke længere er berettiget til at forblive i den medlemsstat, hvor de har anmodet om beskyttelse, vender tilbage til deres hjemland.

På dette område hersker der ikke en ligelig byrdefordeling medlemsstaterne imellem på grund af variationerne i strømmen af personer, der søger beskyttelse, og den ulige fordeling af antallet af flygtninge og fordrevne personer i EU.

Derfor tager Kommissionens forslag sigte på at forbedre balancen mellem de forskellige medlemsstaters indsats på asylområdet ved at indføre en mekanisme, der gør det muligt at fordele ressourcerne i forhold til den byrde, som de enkelte medlemsstater påtager sig, samtidig med at medlemsstaterne med de mindst udviklede infrastrukturer og tjenester til fordel for asylansøgere og flygtninge tilskyndes til at indhente det forsømte på dette område.

Endelig repræsenterer Kommissionens forslag et første svar på opfordringen fra Det Europæiske Råd i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999, idet det bl.a. omhandler en mekanisme, der er velegnet i nødsituationer med massiv tilstrømning af flygtninge, fordrevne personer eller asylansøgere, uden at det dermed rører ved de langsigtede foranstaltninger, der er hovedsigtet med Den Europæiske Flygtningefond.

FORANSTALTNINGER

For at skabe ligevægt mellem medlemsstaternes indsats for dels at modtage flygtninge og fordrevne personer, dels at bære konsekvenserne af denne indsats, skal støtten til medlemsstaterne stå i forhold til den byrde, de påtager sig på hvert af de relevante områder, samtidig med at

medlemsstaterne med de mindst udviklede faciliteter sættes i stand til at yde deres bidrag til den fælles indsats.

1. Modtagelsesforhold og asylprocedurer

Medlemsstaterne tilkender udenlandske statsborgere fra tredjelande ret til at søge om flygtningestatus i overensstemmelse med Genève-konventionen af 28. juli 1951 og til, over for de kompetente myndigheder, at redegøre for årsagerne til, at det er umuligt for dem at vende tilbage til deres hjemland. Denne ret vil være nytteløs og umulig at udøve i praksis, hvis personer, der søger om beskyttelse, ikke underrettes om de gældende procedurer og ikke råder over tilstrækkelige subsistensmidler, så længe deres sag er til behandling.

Den indsats, som medlemsstaterne gør for at modtage flygtninge og andre personer, der søger international beskyttelse, i overensstemmelse med deres internationale forpligtelser og fælles humanitære tradition, forudsætter derfor, at der eksisterer tilgængelige, retfærdige og effektive procedurer samt et velfungerende modtagelsesapparat.

Der er imidlertid variationer i omfanget og standarden af de eksisterende modtagelsesforhold i medlemsstaterne. Det tilskynder nogle personer, der søger om flygtningestatus, til enten at bevæge sig til de medlemsstater, der efter deres opfattelse har de bedste modtagelsesforhold, eller at flytte fra én medlemsstat til en anden. Stigningen i disse "sekundære bevægelser" forøger byrden for medlemsstaterne med de mest veludviklede modtagelsesforhold, og gør det vanskeligt at bestemme, hvilken medlemsstat der skal behandle en asylansøgning fremsat i en af EU-medlemsstaterne.

For at rette op på denne situation er det vigtigt, at personer, der søger om international beskyttelse, har reel mulighed for at indgive en ansøgning herom i den første medlemsstat, de ankommer til, uanset hvilken medlemsstat det drejer sig om, og kan modtage de fornødne subsistensmidler, så længe ansøgningsproceduren står på.

De foranstaltninger, som Den Europæiske Flygtningefond vil kunne yde et bidrag til, skal således have tilknytning til de forskellige aspekter af disse modtagelsesforhold (indlogering, lægehjælp, retshjælp osv.) for på den ene side at tilskynde medlemsstaterne med de mindst veludviklede faciliteter til at indhente det forsømte og på den anden side at lette tilpasningen af de eksisterende faciliteter i de medlemsstater, der oplever betydelige variationer i mængden og arten af flygtninge. Endelig er det med henvisning til den seneste tids erfaringer ønskeligt, at de foranstaltninger, der træffes for at forbedre modtagelsesforholdene for flygtninge, også kommer fordrevne personer til gode.

2. Integration

Genève-konventionen af 28. juli 1951 indeholder en lang række bestemmelser om flygtnings retsstilling, om deres adgang til aflønnet beskæftigelse, om deres velfærd og om administrative foranstaltninger, der kan fremme deres sociale integration i værtslandet.

Personer, der er blevet tvunget på flugt fra deres hjemland, er ikke altid i stand til at udnytte de generelle foranstaltninger og programmer, der tager sigte på at fremme deres sociale integration og forbedre deres erhvervsuddannelsesmuligheder. De har ofte behov for særlig bistand for, om ikke andet, at indsluse dem i de eksisterende generelle programmer. Derfor er de medlemsstater, der modtager flygtninge, ofte tvunget til at gennemføre målrettede politikker for at sikre, at disse personer integreres på bedst mulig vis.

På denne baggrund bør medlemsstaternes særlige initiativer til fordel for flygtninge, fordrevne personer og andre personer, der har behov for international beskyttelse, støttes af EU for at

tilvejebringe den ligelige fordeling af indsatsen, der er omhandlet i traktatens artikel 63, stk. 2, litra b).

I dette forslag til beslutning skelner Kommissionen mellem tre aktionsområder:

- dækning af de umiddelbare behov ved indrømmelse af en eller anden form for beskyttelse
- de beskyttede personers sociokulturelle tilpasning til forholdene i værtslandet
- foranstaltninger, der tager sigte på at fremme de beskyttede personers selvstændighed, således at de bliver i stand til at klare sig selv uden særlig bistand fra andre sider.

Integrationsindsatsen skal tilgodese alle kategorier af personer, der nyder en eller anden form for international beskyttelse, så snart deres ophold i en medlemsstat tegner til at blive stabilt og af en vis varighed.

3. Frivillig repatriering og reintegration

Frivillig repatriering bør være den naturlige udgang på den midlertidige beskyttelses ophør for flertallet af de personer, der indrømmes denne form for beskyttelse. Erfaringerne fra Kosovo viser, at en stor del af de fordrevne personer, herunder personer, der har opnået flygtningestatus, er indstillet på at vende tilbage til deres hjemland, når forholdene tillader det. De pågældende personer har derfor behov for troværdig information om forholdene i hjemlandet. De materielle levevilkår i et land, der træder ud af en konflikt, er i øvrigt ofte så ringe, at de pågældende personer ofte har behov for en eller form for materiel bistand for at forberede deres hjemrejse eller for at genoptage tilværelsen i deres hjemland.

Personer, der får afslag på deres ansøgning om international beskyttelse, og som ikke kan få opholdstilladelse på et andet grundlag, skal normalt forlade medlemsstaternes område og vende tilbage til deres hjemland. Som Kommissionen imidlertid bemærkede i sin meddelelse fra 1994 til Rådet og Europa-Parlamentet om indvandrer- og asylpolitikken¹, har medlemsstaterne ofte haft problemer med at håndhæve deres beslutninger om udvisning.

Gruppen på Højt Plan vedrørende Asyl og Migration har bekræftet, at programmer for frivillig repatriering kan udgøre et troværdigt og menneskeligt alternativ til repatriering under tvang, og det er et fordelagtigt alternativ for både de berørte personer og medlemsstaterne. Denne løsning kunne også interessere de lande, der ønsker at drage fordel af EU's bestræbelser på at fremme den "fælles udvikling", og den blev fremhævet af Det Europæiske Råd i Tammerfors, der desuden anbefalede en forøgelse af bistanden til hjem- og transitlandene for at fremme frivillig tilbagevenden.

4. Andre støtteberettigede foranstaltninger

Til de tre aktionsområder, der er beskrevet ovenfor, agter Kommissionen at tilføje, at Kommissionen skal have mulighed for at afsætte en del af de disponible bevillinger til dels at støtte initiativer, der er af interesse på EU-plan, er innovative eller tværnationale, dels at iværksætte undersøgelser eller evalueringer af de gennemførte foranstaltninger.

¹ KOM(94) 23 endelig udg. af 23.2.1994 (se især punkt 111 og 112).

5. Nødforanstaltninger

Kommissionen mener, at der med meget kort frist og på et solidarisk grundlag skal kunne iværksættes nødforanstaltninger i tilfælde af en massiv tilstrømning af flygtninge eller fordrevne personer til en eller flere medlemsstater, dog uden at gennemførelsen af de mere langsigtede foranstaltninger bringes i fare eller påvirkes på nogen måde. Disse foranstaltninger skal tjene til at dække de øjeblikkelige behov hos de personer, der ankommer under sådanne omstændigheder, dvs. indlogering, mad og sundhedspleje.

For at kunne træffe sådanne nødforanstaltninger er det nødvendigt at forenkle beslutningsprocessen og sætte Kommissionen i stand til at vurdere de berørte medlemsstaters behov og fordele de disponible ekstra ressourcer mellem dem. Da nødforanstaltningerne er uafhængige af de mere strukturelle foranstaltninger, der indgår i Flygtningefondens normale virke, bør der oprettes en særskilt post på budgettet.

PROCEDURER

Kommissionen vil trække på sine erfaringer fra gennemførelsen af de pilotprojekter og andre foranstaltninger, den har finansieret i de forgangne år², og benytte lejligheden til at foretage en gennemgribende ændring af forvaltnings- og gennemførelsesprocedurerne.

Den første nyskabelse vedrører varigheden. Kommissionen foreslår en beslutning med en gyldighedsperiode på fem år for at muliggøre en flerårig programmering, der tager bedre hensyn til, at de påtænkte foranstaltninger er af mellem- eller langsigtet karakter, og for at muliggøre en tilpasning af den retlige referenceramme til den politiske og institutionelle kontekst.

Det fremgår nemlig af evalueringen af de pilotprojekter, der tidligere er blevet finansieret, at varigheden spiller en vigtig rolle for foranstaltningernes succes, og at det er nemmere for medlemsstaterne og de deltagende organisationer at planlægge deres projekter som led i en mellem- eller langsigtet programmering.

På modtagelsesfronten nødvendiggør etableringen af infrastrukturer en række langsigtede beregninger, og man kan næppe forestille sig, at der vil blive indført særlige tjenester for flygtninge og fordrevne personer for en periode på blot tolv måneder.

Med hensyn til integration bemærkes det i den uafhængige evalueringsrapport udfærdiget af Berliner Institut für vergleichende Sozialforschung om de foranstaltninger, som Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale Anliggender og Arbejdsmarkedsforhold har iværksat på basis af budgetkonto B3-4113, at "samtalerne med projektkoordinatorerne har vist, at et enkelt år normalt er utilstrækkeligt til at kunne realisere alle målsætninger og samtidig sikre en passende opfølgning. Af denne årsag er en længerevarende finansiering afgørende for et projekts costbenefit-forhold. Mere generelt bør der ydes støtte til pilotprojekter i et længere tidsrum for at muliggøre en passende opfølgning og undgå den alt for hyppige situation, hvor projekter afsluttes for hurtigt til, at de mere langsigtede fordele kan slå igennem".

Hvad angår frivillig repatriering konstaterede Kommissionen i sit evalueringsdokument (SEK(1999) 1105), at en person ofte er flere måneder om at træffe beslutning om at returnere til sit hjemland, og at der er større sandsynlighed for, at vedkommende forbliver i sit hjemland, hvis der

² Jf. arbejdsdokumenterne fra Kommissionens tjenestegrene SEK(1988) 1263 og SEK(1999) 1105 om foranstaltninger vedrørende modtagelse og frivillig hjemsendelse. Med hensyn til pilotprojekterne på integrationsområdet er der ved at blive udarbejdet en komplet evaluering af det hidtidige arbejde.

gennemføres opfølgende foranstaltninger på stedet. Ifølge Kommissionen bør denne opfølgning varetages af lokale rådgivningskontorer med en levetid på over de sædvanlige tolv måneder.

Den anden nyskabelse vedrører gennemførelsesprocedurerne, der i lighed med det, der er sket på strukturfondsområdet, i vidt omfang vil blive decentraliseret, således at udvælgelsen og forvaltningen af foranstaltninger kommer til at påhvile medlemsstaterne. Erfaringerne viser nemlig, at når det kommer til såvel udvælgelse af foranstaltninger som overvågning og kontrol, er det meget vigtigt at være på stedet og kende de konkrete daglige forhold. Dette fundamentale valg indebærer for både medlemsstaterne og Kommissionen en række krav vedrørende kontrol, navnlig den finansielle kontrol, overvågning og evaluering, der er tilpasset såvel fordelingen af kompetencer som mængden af disponible bevillinger.

KOORDINATION OG KOMPLEMENTARITET

Det er nødvendigt at sikre, at der er sammenhæng og komplementaritet mellem alle EU's initiativer for at hindre overflødige gentagelser og udnytte de disponible ressourcer bedst muligt. Især er det vigtigt, at foranstaltningerne på integrationsområdet udnytter den potentielle synergieffekt, der kan realiseres sammen med strukturfondsprogrammerne vedrørende adgang til beskæftigelse, herunder især EQUAL-programmet. På samme måde gælder det, at foranstaltningerne i relation til frivillig repatriering skal være kompatible med EU's indsats på udviklings- og humanitærhjælpsområdet og med EU's forbindelser med de berørte tredjelande generelt.

Det er derfor nødvendigt at indføre nogle koordineringsmekanismer på EU-plan og i de enkelte medlemsstater og sikre, at de forskellige udvalg og andre instanser, der har til opgave at overvåge og iværksætte foranstaltninger med et tilsvarende eller supplerende formål, holdes orienteret. Medlemsstaterne, der har hovedansvaret for gennemførelsen af Flygtningefondens initiativer, vil ligeledes på deres niveau skulle sikre koordinationen mellem de forskellige foranstaltninger og mellem de personer, der har til opgave at gennemføre dem.

SUBSIDIARITET OG PROPORCIONALITET

Indføjelser i EF-traktaten af det nye afsnit IV om visum, asyl, indvandring og andre politikker i forbindelse med den fri bevægelighed for personer betyder, at EU har fået kompetence på disse områder. Denne kompetence skal imidlertid udøves i overensstemmelse med traktatens artikel 5, dvs. kun hvis og i det omfang der er oplagte fordele ved at gennemføre en handling på EU-plan på grund af den påtænkte handlings omfang eller virkninger i stedet for at gennemføre handlingen på medlemsstatsniveau. Dette forslag til beslutning opfylder disse kriterier.

1. Subsidiaritet

Det er oplagt, at kravet om, at der skal være balance mellem de forskellige medlemsstaters indsats, fordrer, at der gøres en finansiell indsats for på den ene side at lette presset på de medlemsstater, der er mest påvirket, og på den anden side at forbedre forholdene i de medlemsstater, hvor infrastrukturen og andre tjenester for asylansøgere er utilstrækkelige. Det forudsætter igen, at EU påtager sig en fordelingsrolle, som medlemsstaterne ikke kan klare enkeltvis.

2. Proportionalitet

Denne beslutning gør det muligt at yde finansiell bistand fra Flygtningefonden til foranstaltninger, der falder inden for hvert af fondens aktionsområder, alt imens valget af foranstaltninger overlades til medlemsstaterne, som også kan bestemme, hvordan de skal gennemføres inden for rammerne af de projekter, der udformes i samråd med Kommissionen. Da det er medlemsstaterne, der er ansvarlige for udvælgelsen og forvaltningen af foranstaltningerne, er det nødvendigt at fastsætte

præcise og ensartede regler for brugen af EU's bevillinger i en rådsbeslutning, der er det bedst egnede instrument til iværksættelse af EU-programmer.

BEMÆRKNINGER TIL DE ENKELTE ARTIKLER

Artikel 1

Med denne artikel oprettes Den Europæiske Flygtningefond, og fondens målsætning beskrives i brede vendinger. Målsætningen består i at bistå medlemsstaterne i deres bestræbelser for at modtage flygtninge og fordrevne personer for derved at bidrage til en mere ligelig fordeling af indsatsen på dette område.

Fonden oprettes for perioden fra den 1. januar 2000 til den 31. december 2004. I 2004 udløber nemlig den overgangsperiode på fem år, der er nævnt i traktatens artikel 67.

Artikel 2

Denne artikel indeholder en beskrivelse af de forskellige målgrupper, der kan blive berørt af de foranstaltninger, der er omhandlet i beslutningen.

Artikel 3

I denne artikel opregnes de tre aktionsområder, inden for hvilke støtten fra Flygtningefonden kan bidrage til at realisere den i artikel 1 nævnte målsætning. Der er tale om følgende områder:

- de fysiske modtagelsesforhold og administrative procedurer
 - den sociale integration af flygtninge og fordrevne personer i værtslandet
 - frivillig repatriering af de begunstigede til deres hjemland.
1. For så vidt angår modtagelsesforholdene i den periode, hvor sagsbehandlingen står på, og kvaliteten af selve sagsbehandlingen, vil fonden yde støtte til sådanne foranstaltninger i medlemsstaterne, der tager sigte på at bevare, udvikle eller tilpasse de infrastrukturer og tjenester, der er af afgørende betydning på følgende områder: indlogering af flygtninge og fordrevne personer, materiel bistand i form af f.eks. tøj og mad, social bistand (dvs. rådgivning og hjælp til at opnå de ydelser, de pågældende personer er berettiget til), administrativ bistand i tilknytning til asylproceduren.
 2. På integrationsområdet vil Flygtningefonden yde støtte til de foranstaltninger, som medlemsstaterne træffer for at dække flygtninges og fordrevne personers øjeblikkelige behov ved at hjælpe dem med at finde en bolig og modtage den bistand og de ydelser, de har ret til i kraft af deres status, og ved at tilbyde dem lægehjælp og/eller psykologbistand. Der kan også være tale om foranstaltninger, der tager sigte på at fremme flygtninges og fordrevne personers sociokulturelle tilpasning, herunder sprogundervisning og oplysninger om værdier, traditioner og adfældsregler i værtslandet. Flygtninge og fordrevne personer har også behov for at genvinde deres selvstændighed og styre deres egen tilværelse med egne midler, og de skal derfor især have hjælp til at finde beskæftigelse (via erhvervsvejledning, uddannelse, omskoling osv.), hvor der skal tages hensyn til, at flygtninge og fordrevne personer ikke nødvendigvis har et tilstrækkeligt kendskab til arbejdsmarkedet i værtslandet.
 3. I relation til frivillig repatriering og reintegration i hjemlandet af flygtninge og fordrevne personer, der ønsker at vende hjem, efter at deres egen eller hjemlandets situation har

forandret sig, og af personer, der frafalder deres ansøgning om flygtningestatus eller om midlertidig beskyttelse, eller som har fået endeligt afslag på deres ansøgning, vil fonden yde støtte til foranstaltninger i medlemsstaterne, der tager sigte på at informere om repatrieringsprogrammer og om situationen i de relevante hjemlande, at yde rådgivning og tilbyde generel og/eller erhvervsfaglig undervisning for at tillade repatrieringskandidater at erhverve eller generhverve kvalifikationer, der vil være nyttige i deres hjemlande. Fonden vil også yde støtte til foranstaltninger, der tjener til at lette flygtninges og fordrevne personers reintegration i deres hjemlande, f.eks. i form af en opfølgning på stedet.

Artikel 4

Denne artikel giver Kommissionen ret til at bruge op til 10% af den årlige bevillingsramme til selv at sponsorere eller udvælge projekter, som den finder af særlig stor betydning for EU i kraft af deres banebrydende karakter eller tværnationale rækkevidde eller i kraft af deres akademiske og teoretiske snarere end umiddelbart praktiske interesse, og som grundet disse karakteristika næppe vil blive taget op af de enkelte medlemsstater. Det kan dreje sig om udveksling af erfaringer og undersøgelser, herunder evalueringer af foranstaltninger gennemført i medlemsstaterne, eller teknisk bistand.

Disse foranstaltninger kan finansieres fuldt ud af fonden.

Artikel 5

Denne artikel åbner mulighed for, at fonden kan finansiere nødforanstaltninger i tilfælde af en massiv og pludselig tilstrømning af flygtninge eller fordrevne personer til en eller flere medlemsstater.

Nødforanstaltningerne ligger uden for gennemførelsen af de langsigtede foranstaltninger, som fonden yder støtte til, men udgør et supplement hertil. De tjener til at dække de mest basale behov hos personer, som har måttet flygte i al hast, dvs. indlogering, mad og lægehjælp.

Artikel 6

Denne artikel indeholder de nærmere gennemførelsesbestemmelser, der i stil med gennemførelsesbestemmelserne til strukturfondene³ bygger på et decentralt grundlag, idet medlemsstaterne, i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, spiller hovedrollen. De overordnede retningslinjer og prioriteringerne fastlægges af medlemsstaterne og Kommissionen i fællesskab på basis af en anmodning om medfinansiering fra hver enkelt medlemsstat. Ansvar for gennemførelsen af de konkrete foranstaltninger, der skal bidrage til at nå de fastsatte mål, påhviler medlemsstaterne.

Artikel 7

I denne artikel beskrives udformningen af de medfinansieringsanmodninger, som danner udgangspunkt for dialogen mellem Kommissionen og medlemsstaterne.

Artikel 8

Heri gennemgås de kriterier, der vil blive lagt til grund ved udvælgelsen af projekter, der kan medfinansieres af fonden. Det er medlemsstaterne selv, der på basis af de programmer, de har

³ Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene. EFT L 161 af 26.6.1999, s. 1.

forhandlet på plads med Kommissionen, står for udvælgelsen af de projekter, der er bedst egnet til at nå de fastsatte mål.

Det præciseres, at foranstaltningerne udvælges på grundlag af en offentlig indkaldelse af forslag. Forslag kan fremsættes af såvel offentlige myndigheder som undervisnings- og forskningsinstitutioner, uddannelsesinstitutioner, arbejdsmarkedets parter, internationale organisationer og ikke-statslige organisationer.

Artikel 9

Heri er angivet grundlaget for fordelingen af de disponible midler mellem medlemsstaterne.

I overensstemmelse med målsætningen i traktatens artikel 63, stk. 2, litra b), vil midlerne blive fordelt i forhold til dels antallet af ansøgninger om en eller anden form for beskyttelse registreret i hver enkelt medlemsstat, dels antallet af personer, der er blevet tildelt flygtningestatus eller midlertidig beskyttelse i referenceperioden (der, for at øge tallenes pålidelighed og udglatte midlertidige spring, vil være gennemsnittet for de sidste tre år, for hvilke der findes statistisk materiale).

Antallet af ansøgninger om beskyttelse vil blive givet en vægtning på 65% mod 35% for antallet af anerkendte flygtninge og fordrevne personer under midlertidig beskyttelse. Denne forskel skyldes, at flygtninge lægger ud med at være ansøgere om beskyttelse, før de tilkendes flygtningestatus. Desuden har de fleste af disse personer ret til forskellige former for bistand, så længe behandlingen af deres ansøgning står på. I betragtning af appelmulighederne kan der ofte være tale om en meget lang periode. Endelig er forskellen berettiget ud fra den begrundelse, at integrationsforanstaltninger kun vedrører anerkendte flygtninge og fordrevne personer. Disse grupper tegner sig for en forholdsvis lille del af det samlede antal ansøgere, og efterhånden som virkningerne af integrationsbestræbelserne begynder at slå igennem, forventes de at blive gradvis mindre afhængige af offentlige ydelser.

Artikel 10

I denne artikel fastsættes tidsplanen for gennemførelsen af programmerne.

Den Europæiske Flygtningefond oprettes for en periode på fem år, hvorefter den tages op til nyvurdering for at blive tilpasset den politiske og institutionelle kontekst.

For imidlertid at tage højde for, at der er tale om en helt ny mekanisme inden for området retlige og indre anliggender, og at nærværende beslutning sandsynligvis først vil træde i kraft i løbet af år 2000, bestemmes det i denne artikel, at medlemsstaternes projekter:

- kan revideres hvert år på medlemsstatens eller Kommissionens initiativ med udgangspunkt i oplysningerne i den årlige rapport og
- skal gøres til genstand for en midtvejsrevision.

Artikel 11

Formålet med fonden er at lette gennemførelsen af nationale foranstaltninger ved at mindske den byrde, de lægger på de offentlige finanser. Det er ikke meningen, at den skal erstatte medlemsstaternes indsats eller gøre det muligt for dem at frigøre sig fra deres forpligtelser. Derfor kan fonden ikke finansiere mere end 50% af de samlede omkostninger forbundet med en given

foranstaltning. Denne andel kan dog hæves til 75% i de medlemsstater, der modtager støtte fra Samhørighedsfonden, for at sætte dem i stand til at indhente resten af medlemsstaterne.

Artikel 12

Denne artikel, der bygger på artikel 30 i ovennævnte strukturfondsforordning, fastætter kriterierne for støtteberettigelse. Flygtningefonden kan ikke benyttes til at yde en medlemsstat godtgørelse for udgifter afholdt før godkendelsen af anmodningen om medfinansiering.

Efter høring af det i artikel 19 nævnte udvalg vil Kommissionen fastsætte mere detaljerede regler for, hvilke udgifter der vil kunne ydes støtte til.

Artikel 13

Når Kommissionen godkender en medlemsstats anmodning om medfinansiering, vil den, efter høring af det i artikel 19 nævnte udvalg, vedtage en beslutning om at tildele medlemsstaten den medfinansiering, den er berettiget til i lyset af ressourcfordelingen (jf. artikel 9) og de støtteberettigede udgifter, der er angivet i anmodningen.

Artikel 14

Denne artikel, der er inspireret af artikel 31 i strukturfondsforordningen, fastsætter regler for Kommissionens indgåelse af budgetforpligtelser.

Artikel 15

Denne artikel beskriver, hvordan betalingerne til den ansvarlige myndighed skal foregå.

Artikel 16

Denne artikel om kontrolforanstaltninger bygger direkte på artikel 38 i strukturfondsforordningen, dog med visse justeringer. Baggrunden for disse justeringer er, at beløbene i denne sammenhæng er langt mindre, og operationerne er mindre komplekse, så forvaltningen og kontrollen bør forenkles tilsvarende. Den administrative byrde forbundet med at indhente støtte fra fonden må ikke afskrække medlemsstaterne fra at fremlægge ambitiøse nationale programmer.

Denne artikel bestemmer også, hvordan Kommissionen kan reagere, hvis en medlemsstat ikke overholder det aftalte program.

Artikel 17

Denne artikel, der er inspireret af artikel 39 i strukturfondsforordningen, præciserer, hvordan der foretages finansielle korrektioner, hvis en organisation, der er ansvarlig for gennemførelsen af en foranstaltning, misligholder en forpligtelse, eller hvis en medlemsstat ikke overholder sine forpligtelser.

Artikel 18

Denne artikel indeholder regler for overvågningen og evalueringen af foranstaltninger, der medfinansieres af fonden. De organisationer, der er ansvarlige for den praktiske gennemførelse af foranstaltningerne, skal årligt aflægge rapport til den ansvarlige myndighed i medlemsstaten, og medlemsstaten skal årligt aflægge rapport til Kommissionen.

Midtvejs og ved afslutningen af den periode, som beslutningen dækker, skal medlemsstaten tilvejebringe en uafhængig evaluering af gennemførelsen af foranstaltningerne. Op til 1% af det beløb, som medlemsstaten har fået tildelt, kan afsættes til dette formål.

Kommissionen skal aflægge to rapporter til Parlamentet og Rådet, én midtvejs i perioden og en anden i 2005.

Artikel 19

Kommissionen vil blive bistået af et rådgivende udvalg. Valget af denne type udvalg er i overensstemmelse med kriterierne i Rådets afgørelse af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (1999/468/EF)⁴.

Artikel 20

Der findes særlige bestemmelser vedrørende gennemførelsen af nødforanstaltninger:

- Der må kun ydes støtte til disse foranstaltninger i den periode, hvor nødsituationen står på (maks. seks måneder). Støtten må ikke overstige 80% af omkostningerne forbundet med en given foranstaltning.
- De berørte medlemsstater skal underrette Kommissionen om deres behov og de foranstaltninger, de agter at gennemføre.
- Kommissionen vil udvælge de foranstaltninger, der bedst opfylder kriterierne i denne beslutning, og fordele de disponible midler mellem medlemsstaterne på basis af tilstrømningen til hvert enkelt land og kvaliteten af deres projekter. Kommissionens rolle som dommer vil være en garanti for hurtige beslutninger og proportionalitet i fordelingen af ressourcer og udvælgelsen af foranstaltninger.

Artikel 21

Denne artikel indeholder de særlige overgangsbestemmelser, der er nødvendige for at kunne iværksætte de støtteberettigede foranstaltninger allerede i år 2000. Disse bestemmelser tjener også til at sikre kontinuiteten med andre foranstaltninger, der finansieres på basis af den fælles aktion af 26. april 1999, og de af Kommissionen iværksatte pilotprojekter inden for integration af flygtninge, trods det forhold, at nærværende beslutning først træder i kraft i løbet af år 2000.

Artikel 22

Denne artikel bekræfter Kommissionens beføjelser med hensyn til vedtagelsen af gennemførelsesbestemmelser.

⁴ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

Artikel 23

Denne artikel bestemmer udtrykkeligt, at beslutningen tages op til revision ved udgangen af den femårige periode.

Artikel 24

Adressater.

Forslag til

RÅDETS BESLUTNING

om Den Europæiske Flygtningefond

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 63, nr. 2, litra b),

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet²,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg³,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget⁴, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Udformningen af en fælles politik på asylområdet, herunder fælles europæiske asylregler, udgør en integrerende del af Den Europæiske Unions målsætning om gradvis at indføre et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er åbent for personer, som, tvunget af omstændighederne, legitimt søger beskyttelse i Den Europæiske Union.
- (2) Gennemførelsen af en sådan politik skal bygge på solidaritet mellem medlemsstaterne og forudsætter, at der findes mekanismer, som kan bidrage til at tilvejebringe en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af dels indsatsen med hensyn til modtagelse af flygtninge og fordrevne personer, dels følgerne heraf. Med henblik herpå bør der oprettes en europæisk flygtningefond.
- (3) Det er nødvendigt at støtte den indsats, som medlemsstaterne gør for at sikre flygtninge og fordrevne personer en passende modtagelse, herunder adgang til retfærdige og effektive asylprocedurer, for at beskytte rettighederne for personer, der har behov for international beskyttelse.
- (4) Den sociale integration af flygtninge i det land, hvor de opholder sig, er en af Genèvekonventionens målsætninger, og der er i den forbindelse grund til at støtte de bestræbelser, som medlemsstaterne gør for at fremme de pågældende personers sociale og økonomiske integration, som igen bidrager til at realisere den økonomiske og

¹ EFT C
² EFT C
³ EFT C
⁴ EFT C

sociale samhørighed, hvis bevarelse og styrkelse optræder blandt de grundlæggende mål for EF, jf. traktatens artikel 2 og artikel 3, stk. 1, litra k).

- (5) Det er i medlemsstaternes og de berørte personers interesse, at flygtninge og fordrevne personer, der har tilladelse til at opholde sig på en medlemsstats område, får mulighed for at forsørge sig selv ved at arbejde.
- (6) De foranstaltninger, hvortil der ydes støtte fra strukturfondene, og andre EF-foranstaltninger på undervisnings- og erhvervsuddannelsesområdet er ikke i sig selv tilstrækkelige til at fremme integrationen, og der er derfor behov for at støtte særlige foranstaltninger for at sætte flygtninge og fordrevne personer i stand til i fuldt omfang at udnytte de programmer, der indføres.
- (7) Der er behov for konkret støtte for at sikre, at flygtninge og fordrevne personer ud fra kendskab til forholdene kan beslutte at forlade en medlemsstats område og vende tilbage til deres hjemland, hvis de ønsker det.
- (8) Det er nødvendigt at afprøve innovative foranstaltninger på disse områder og tilskynde medlemsstaterne til at udveksle erfaringer for at identificere og udbrede de mest effektive former for praksis.
- (9) Der skal tages behørigt hensyn til erfaringerne fra gennemførelsen af Rådets fælles aktioner vedrørende modtagelse og frivillig repatriering af flygtninge, fordrevne personer og asylansøgere.
- (10) Der bør stilles en finansiel reserve til rådighed til iværksættelse af nødforanstaltninger i situationer med massiv tilstrømning af flygtninge, der har behov for midlertidig beskyttelse, jf. opfordringen fra Det Europæiske Råd i Tampere den 15. og 16. oktober 1999.
- (11) Det er rimeligt at fordele ressourcerne i forhold til den byrde, der hviler på de enkelte medlemsstater som følge af deres indsats for at modtage flygtninge og fordrevne personer.
- (12) Støtten fra Den Europæiske Flygtningefond vil være mere effektiv og målrettet, hvis medfinansieringen af støtteberettigede foranstaltninger baseres på en anmodning fra hver enkelt medlemsstat, som tager hensyn til den lokale situation og de konstaterede behov.
- (13) For at fremskynde og forenkle medfinansieringsprocedurerne bør der skelnes mellem Kommissionens og medlemsstaternes ansvarsområder. Det bør således være Kommissionen, der, efter at have behandlet medlemsstaternes anmodninger, vedtager beslutningerne om medfinansiering, mens medlemsstaterne står for forvaltningen af foranstaltningerne.
- (14) Den decentrale gennemførelse af foranstaltningerne via medlemsstaterne bør give garantier med hensyn til reglerne om og kvaliteten af gennemførelsen, resultaterne og evalueringen heraf samt den korrekte finansielle forvaltning og kontrollen heraf.
- (15) En effektiv overvågning udgør en af garantierne for, at Den Europæiske Flygtningefonds indsats er effektiv. Det er nødvendigt at fastsætte vilkårene for denne overvågning.

- (16) Der bør etableres et samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen om den finansielle kontrol, uden at dette dog berører Kommissionens beføjelser på området.
- (17) Det er nødvendigt at fastsætte medlemsstaternes ansvar for at forfølge og korrigere uregelmæssigheder og overtrædelser og Kommissionens ansvar i tilfælde af, at medlemsstaterne ikke overholder deres forpligtelser.
- (18) Effektiviteten og virkningen af de foranstaltninger, som Den Europæiske Flygtningefond yder støtte til, afhænger også af evalueringen af foranstaltningerne, og det er nødvendigt at præcisere medlemsstaternes og Kommissionens respektive ansvar på dette område samt de forhold, der skal sikre, at evalueringen er pålidelig.
- (19) Det er nødvendigt at evaluere foranstaltningerne med henblik på en midtvejsrevision heraf og vurderingen af deres virkninger samt integrere evalueringsprocessen i overvågningen af foranstaltningerne.
- (20) I medfør af artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbestemmelser, der tillægges Kommissionen⁵, bør der fastsættes gennemførelsesbestemmelser til nærværende beslutning efter rådgivningsproceduren i artikel 3 i nævnte afgørelse.
- (21) I overensstemmelse med subsidiaritets- og proportionalitetsprincippet, der er fastsat i traktatens artikel 5, kan målet for denne beslutning ikke i tilstrækkelig grad realiseres af medlemsstaterne, idet dette mål består i at styrke solidariteten mellem medlemsstaterne gennem en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af dels indsatsen med hensyn til modtagelse af flygtninge og fordrevne personer, dels konsekvenserne heraf. Denne beslutning begrænser sig til det minimum, der er nødvendigt for at nå dette mål -

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

KAPITEL I

MÅL OG OPGAVER

Artikel 1

Oprettelse af og målet for Den Europæiske Flygtningefond

1. Der oprettes en europæisk flygtningefond, herefter benævnt "Fonden", med det formål at støtte og fremme medlemsstaternes indsats for at modtage flygtninge og fordrevne personer og for at bære konsekvenserne af denne modtagelse.
2. Fonden oprettes for perioden 1. januar 2000 - 31. december 2004.

⁵ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

Artikel 2

Målgrupper

I forbindelse med denne beslutning omfatter målgrupperne følgende personer:

1. "flygtninge", dvs. tredjelandstatsborgere eller statsløse personer, der har opnået flygtningestatus i henhold til Genève-konventionen om flygtnings retsstilling af 28. juli 1951, og som har tilladelse til at opholde sig som flygtninge i en medlemsstat, samt i givet fald personer, der ansøger om denne status
2. "fordrevne personer", dvs. tredjelandstatsborgere eller statsløse personer, der er omfattet af en ordning for midlertidig beskyttelse i en medlemsstat, og i givet fald personer, der søger om denne form for beskyttelse.

Artikel 3

Opgaver

1. Med henblik på at realisere det i artikel 1 beskrevne mål yder Fonden støtte til medlemsstaternes foranstaltninger i relation til:
 - (a) modtagelsesforholdene for flygtninge og fordrevne personer
 - (b) integrationen af flygtninge og fordrevne personer
 - (c) eventuel frivillig repatriering af disse personer; ved "frivillig repatriering" forstås tilbagevenden til hjemlandet uden tvang, herunder i de tilfælde, hvor det besluttes at inddrage den opholdstilladelse, der blev givet, da den pågældende person tilhørte en af de målgrupper, der er nævnt i artikel 2.
2. Med hensyn til modtagelsen af flygtninge og fordrevne personer samt procedurer kan foranstaltningerne vedrøre infrastrukturer eller tjenester forbundet med indlogering, materiel bistand, social bistand og hjælp med administrative formaliteter.
3. For så vidt angår den sociale integration i opholdsmedlemsstaten af personer med flygtningestatus, af personer omfattet af en ordning for midlertidig beskyttelse og af deres familiemedlemmer, kan foranstaltningerne bestå i social bistand i form af bolig, subsistensmidler og medicinsk behandling, eller de kan bestå i at fremme de begunstigedes tilpasning til samfundet i medlemsstaten eller deres evne til at forsørge sig selv.
4. For så vidt angår frivillig repatriering af flygtninge og fordrevne personer, herunder personer, der har mistet eller er blevet nægtet denne status, eller som har trukket deres ansøgning tilbage, og forudsat at de ikke har erhvervet en ny nationalitet eller har forladt medlemsstatens område, kan foranstaltningerne bestå i oplysning og rådgivning om programmer for frivillig repatriering og om situationen i hjemlandet og/eller generelle eller erhvervsfaglige uddannelsesforanstaltninger samt hjælp til genetablering.

Artikel 4

Foranstaltninger på EF-plan

På Kommissionens initiativ og ved siden af de foranstaltninger, der iværksættes af medlemsstaterne, kan op til 10% af de midler, der årligt afsættes til Fonden, benyttes til at finansiere innovative foranstaltninger eller foranstaltninger, der er af interesse for EF som helhed, f.eks. undersøgelser, pilotprojekter, erfaringsudveksling, samarbejdsfremmende projekter på EF-plan samt evaluering af gennemførelsen af de forskellige foranstaltninger samt teknisk bistand.

Fonden kan finansiere sådanne foranstaltninger op til 100%.

Artikel 5

Nødforanstaltninger

1. Fonden kan også ud over de i artikel 3 omhandlede foranstaltninger og som supplement hertil, finansiere nødforanstaltninger i en eller flere medlemsstater i tilfælde af pludselig og massiv tilstrømning af flygtninge eller fordrevne personer.
2. Skulle den i stk. 1 nævnte situation opstå, kan der ydes støtte til nødforanstaltninger på følgende områder:
 - (a) modtagelse og indlogering
 - (b) underhold, herunder fødevarer og tøj
 - (c) lægelig, psykologisk og anden bistand
 - (d) dækning af personale- og administrationsudgifter forårsaget af modtagelsen af de pågældende personer og iværksættelsen af de forskellige foranstaltninger.

KAPITEL II

NÆRMERE BESTEMMELSER

Artikel 6

Gennemførelsesbestemmelser

Medlemsstaterne er ansvarlige for gennemførelsen af de foranstaltninger, hvortil der ydes støtte fra Fonden.

Medlemsstaterne udpeger en for gennemførelsen ansvarlig myndighed, der samtidig varetager kommunikationen med Kommissionen. Denne myndighed skal være en offentlig myndighed, men den kan uddelegere ansvaret for gennemførelsen til en anden offentlig myndighed eller en ikke-statslig organisation.

Artikel 7

Anmodninger om medfinansiering

1. Medlemsstaterne tilsender, i overensstemmelse med tidsplanen i artikel 10, Kommissionen en ansøgning om medfinansiering af de i artikel 3 nævnte foranstaltninger, som indeholder en beskrivelse af:
 - a) de behov, der begrundes iværksættelsen af foranstaltninger, der kan være berettiget til støtte fra Fonden
 - b) de foranstaltninger, der påtænkes gennemført i henhold til denne beslutning og i løbet af den periode, som beslutningen dækker
 - c) de midler, der stilles til rådighed af medlemsstaten og eventuelt af den eller de involverede organisationer
 - d) det system, som medlemsstaten har indført for:
 - i at udvælge foranstaltninger og sikre, at proceduren er gennemsigtig
 - ii at administrere, overvåge, kontrollere og evaluere foranstaltningerne
 - iii at sikre koordinationen mellem de forskellige foranstaltninger og kommunikationen mellem de aktører, der står for deres praktiske gennemførelse
 - iv at synliggøre EF's bidrag til finansieringen.

Ansøgningen indeholder tilstrækkeligt detaljerede oplysninger om alle de i første afsnit omhandlede aspekter til, at Kommissionen kan foretage en velfunderet vurdering af foranstaltningerne.

2. Den i stk. 1 nævnte ansøgning drøftes med Kommissionen.

Artikel 8

Udvælgelseskriterier

Medlemsstaterne er eneansvarlige for udvælgelsen af de enkelte foranstaltninger og for den finansielle og administrative styring af de foranstaltninger, hvortil der ydes støtte fra Fonden, men tager i den forbindelse behørigt hensyn til de fælles politikker og støtteberettigelseskriterierne.

Forslag til foranstaltninger fremsættes, efter afholdelse af indkaldelse hertil, af offentlige myndigheder (nationale, regionale eller lokale, centrale eller decentrale), undervisnings- og forskningsinstitutioner, uddannelsesinstitutioner, arbejdsmarkedets parter, statslige organisationer, internationale organisationer eller ikke-statslige organisationer, enten individuelt eller i partnerskab, med henblik på at modtage støtte fra Fonden.

Den ansvarlige myndighed udvælger foranstaltninger på basis af følgende kriterier:

- a) situationen og behovene i medlemsstaten

- b) omkostningseffektivitet og nytte i forhold til antallet af personer, foranstaltningen sigter mod
- c) foranstaltingernes innovative karakter og mulighederne for at bruge resultaterne til at styrke samarbejdet mellem medlemsstaterne eller for at sætte andre medlemsstater i stand til at udnytte erfaringerne hermed
- d) ansøgerorganisationens og eventuelle partnerorganisationers erfaringsgrundlag, ekspertise, pålidelighed og finansielle bidrag
- e) foranstaltingernes komplementaritet med andre foranstaltinger, der finansieres via EF's budget eller som led i nationale programmer.

Den ansvarlige myndighed påser desuden, at foranstaltingerne bygger på principperne om partnerskab mellem alle involverede parter og deltagelse, af f.eks. de begunstigede grupper, i udformningen og gennemførelsen af foranstaltingerne, samt tilgodeser en flerdimensional tilgang omfattende koordinerede tiltag på alle relevante områder, der tager hensyn til den komplekse situation, som de begunstigede personer befinder sig i i værtslandet.

Artikel 9

Fordeling af ressourcer

De disponible midler fordeles således mellem medlemsstaterne:

- 65% af midlerne fordeles i forhold til det gennemsnitlige antal ansøgere om en eller anden form for international beskyttelse, der er registreret de forudgående tre år
- 35% af midlerne fordeles i forhold til antallet af personer, der er blevet tilkendt flygtningestatus eller midlertidig beskyttelse i løbet af de tre forudgående år.

Referencetallene er de seneste tal fra De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor.

Artikel 10

Tidsplan

Foranstaltingerne gennemføres i perioden 1. januar 2000 - 31. december 2004.

Kommissionen forsyner senest den 1. juli hvert år medlemsstaterne med et skøn over det beløb, de vil få tildelt det efterfølgende år inden for rammerne af de samlede bevillinger, der afsættes som led i den årlige budgetprocedure.

Medlemsstaterne fremsætter deres medfinansieringsanmodninger som omhandlet i artikel 7 senest to måneder efter denne beslutnings anvendelsesdato.

Kommissionen og medlemsstaten vedtager efter fælles aftale den endelige liste over udvalgte foranstaltinger inden for en frist på tre måneder efter anmodningens indgivelse.

Kommissionen og medlemsstaten kan hvert år på basis af den årlige rapport, der er omhandlet i artikel 18, fremsætte forslag til ændring af listen eller af foranstaltingernes art.

Senest den 1. juni 2002 foretager Kommissionen og medlemsstaten en revision af listen eller af foranstaltningernes art på basis af den i artikel 18 nævnte midtvejsevaluering og gennemfører de fornødne ændringer efter fælles aftale.

KAPITEL III

FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikel 11

Finansieringsstruktur

Den finansielle støtte fra Fonden kan højst dække 50% af de samlede udgifter til hver enkelt foranstaltning.

Denne andel kan forhøjes til 75% i de medlemsstater, der er omfattet af Samhørighedsfonden.

Artikel 12

Støtteberettigelse

1. En udgift er ikke berettiget til støtte fra Fonden, hvis den er blevet afholdt inden Kommissionens godkendelse af medlemsstatens anmodning om medfinansiering. Udgifter er først støtteberettiget fra godkendelsesdatoen.
2. Kommissionen vedtager regler for støtteberettigelse efter proceduren i artikel 19, stk. 2.

Artikel 13

Beslutning om medfinansiering fra Fonden

Efter at have behandlet anmodningen om medfinansiering vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 19, stk. 2, en beslutning om medfinansiering fra Fonden. I beslutningen angives det beløb, der tildeles medlemsstaten.

Artikel 14

Budgetforpligtelser

EF's budgetforpligtelser indgås på grundlag af Kommissionens beslutning om medfinansiering.

Artikel 15

Betalinger

1. Kommissionens betaling af støtte fra Fonden foretages i overensstemmelse med budgetforpligtelserne til den ansvarlige myndighed.
2. Så snart Kommissionen har vedtaget beslutningen om Fondens medfinansiering, udbetales et acontobeløb svarende til 50% af det beløb, medlemsstaten har fået tildelt for det pågældende år.

Der foretages en mellemliggende betaling på op til 30%, når medlemsstaten meddeler, at den har brugt halvdelen af acontobeløbet

Restbeløbet betales senest tre måneder efter godkendelsen af medlemsstatens regnskaber og af den årlige rapport om programmets gennemførelse.

KAPITEL IV

KONTROL OG EVALUERING

Artikel 16

Kontrol

1. Med forbehold af Kommissionens ansvar for gennemførelsen af EF's almindelige budget er det medlemsstaterne, der i første række er ansvarlige for den finansielle kontrol med foranstaltningerne. I den forbindelse skal medlemsstaterne bl.a.:
 - a) kontrollere, at der er etableret forvaltnings- og kontrolsystemer, og at disse systemer gennemføres på en sådan måde, at der sikres en korrekt og effektiv anvendelse af EF-fondenes midler
 - b) tilsende Kommissionen en beskrivelse af nævnte systemer
 - c) sikre sig, at foranstaltningerne forvaltes i overensstemmelse med relevante EF-retsfor skrifter, og at de midler, der stilles til rådighed for dem, anvendes i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning
 - d) attestere, at de udgiftsanmeldelser, der forelægges Kommissionen, er nøjagtige, og sikre sig, at de er udarbejdet på grundlag af regnskabssystemer, der er baseret på udgiftsbilag, som kan kontrolleres
 - e) forebygge, afsløre og korrigere uregelmæssigheder og i overensstemmelse med gældende retsfor skrifter give Kommissionen meddelelse herom samt om udviklingen i sager, hvor der er indledt administrativ eller retslig forfølgning
 - f) samarbejde med Kommissionen med henblik på at sikre, at EF-midlerne anvendes i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning

- g) inddrive midler, der er gået tabt som følge af en konstateret uregelmæssighed, idet der i givet fald opkræves morarente.
2. Som ansvarlig for gennemførelsen af EF's almindelige budget forvisser Kommissionen sig om, at der i medlemsstaterne findes velfungerende forvaltnings- og kontrolsystemer, således at EF-midlerne anvendes effektivt og korrekt.

Uden at gribe ind i Revisionsrettens kontrol eller den kontrol, medlemsstaterne foretager i henhold til nationale love og administrative bestemmelser, kan Kommissionen i den forbindelse og i overensstemmelse med de arrangementer, der er indgået med medlemsstaten inden for rammerne af det samarbejde, der er beskrevet i stk. 1, litra f), lade tjenestemænd eller andre ansatte i Kommissionen foretage kontrol på stedet, f.eks. stikprøvekontrol, af de operationer, der finansieres af Fonden, samt af forvaltnings- og kontrolsystemerne med mindst en hverdags varsel. Kommissionen underretter den pågældende medlemsstat herom, så den kan modtage den fornødne bistand. Tjenestemænd og andre ansatte fra den berørte medlemsstat kan deltage i denne kontrol.

Kommissionen kan anmode den pågældende medlemsstat om at foretage kontrol på stedet for at verificere, at der ikke forekommer uregelmæssigheder i forbindelse med en eller flere operationer. Tjenestemænd eller andre ansatte i Kommissionen kan deltage i denne kontrol.

3. Kommissionen suspenderer efter afslutning af de nødvendige undersøgelser de pågældende mellemliggende betalinger i følgende tilfælde:
- a) at en medlemsstat ikke gennemfører foranstaltningerne som fastsat i beslutningen om medfinansiering, eller
 - b) at hele eller en del af foranstaltningen ikke berettiger hele eller en del af medfinansieringen fra Fonden.

I så fald fremsætter Kommissionen en begrundet anmodning til medlemsstaten om at fremsætte sine bemærkninger og om fornødent foretage eventuelle korrektioner inden for en bestemt frist.

4. Ved udløbet af den af Kommissionen fastsatte frist kan Kommissionen, hvis parterne ikke er nået til enighed, og hvis medlemsstaten ikke har foretaget korrektionerne, og under hensyn til eventuelle bemærkninger fra medlemsstaten, inden tre måneder beslutte,
- a) at reducere den mellemliggende betaling, der er omhandlet i artikel 15, stk. 2, eller
 - b) at foretage de fornødne finansielle korrektioner ved helt eller delvis at annullere Fondens finansielle bidrag til den pågældende foranstaltning.

Uden en beslutning som omhandlet under litra a) eller litra b) ophører suspensionen af de mellemliggende betalinger øjeblikkeligt.

Artikel 17

Finansielle korrektioner

1. Det er medlemsstaterne, der i første række er ansvarlige for at forfølge uregelmæssigheder og for at skride ind, når der konstateres en væsentlig ændring, der påvirker arten af, gennemførelsesbetingelserne for eller kontrollen med en foranstaltning, samt for at foretage de nødvendige finansielle korrektioner.

Medlemsstaterne foretager de finansielle korrektioner, der er nødvendige i forbindelse med den enkelte eller systemiske uregelmæssighed. Medlemsstaternes korrektioner består i hel eller delvis annullering af EF's medfinansiering. Medlemsstaterne kan omfordele de således frigjorte EF-midler til foranstaltninger inden for samme aktionsområde som beskrevet i artikel 3 efter regler, der fastlægges af Kommissionen efter proceduren i artikel 19, stk. 2.

2. Hvis Kommissionen efter afslutning af de nødvendige undersøgelser konkluderer, at en medlemsstat ikke har efterkommet de forpligtelser, der påhviler den i henhold til stk. 1, finder artikel 16, stk. 3 og 4, anvendelse.
3. Ethvert uretmæssigt udbetalt beløb, der inddrives, tilbagebetales til Kommissionen med tillæg af morarenter.

Artikel 18

Overvågning og evaluering

1. I hver medlemsstat tager den ansvarlige myndighed skridt til at sikre, at foranstaltningerne overvåges og evalueres.

Med henblik herpå skal alle aftaler og kontrakter, som den pågældende myndighed indgår med de organisationer, der har til opgave at gennemføre foranstaltningerne, indeholde bestemmelser om, at de mindst en gang om året skal aflægge en detaljeret rapport om gennemførelsen af foranstaltningen og om opfyldelsen af de mål, der er sat for de pågældende organisationer.

2. Den ansvarlige myndighed tilsender hvert år Kommissionen et regnskab og en detaljeret rapport om gennemførelsen af foranstaltningerne, der udfærdiges i overensstemmelse med de regler, som Kommissionen fastlægger efter proceduren i artikel 19, stk. 2.

Den ansvarlige myndighed tilvejebringer desuden

- a) en uafhængig midtvejsevaluering af gennemførelsen af foranstaltningerne med henblik på den i artikel 10 omhandlede revision
- b) en uafhængig evaluering af gennemførelsen og virkningen af foranstaltningerne ved deres afslutning.

Op til 1% af det beløb, medlemsstaten tildeles, kan afsættes til dette formål.

Evalueringsrapporten vedlægges den endelige rapport.

3. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en midtvejsrapport senest den 31. december 2002 og en endelig rapport senest den 1. juni 2005.

KAPITEL V

UDVALG

Artikel 19

Udvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.
2. Når der henvises til nærværende stykke, finder den i artikel 3 i afgørelse 1999/468/EF omhandlede rådgivningsprocedure anvendelse i overensstemmelse med samme afgørelses artikel 7, stk. 3.
3. Udvalget kan behandle ethvert spørgsmål rejst af formanden eller af en repræsentant for en medlemsstat.

KAPITEL VI

SÆRLIGE BESTEMMELSER VEDRØRENDE NØDFORANSTALTNINGER

Artikel 20

Særlige bestemmelser vedrørende nødforanstaltninger

1. Med forbehold af bestemmelserne i artikel 6 - 19 gælder stk. 2 - 5 i nærværende artikel.
2. Der ydes finansiel bistand fra Fonden i højst seks måneder til dækning af højst 80% af omkostningerne forbundet med en given foranstaltning.
3. Medlemsstater, der rammes af en massiv tilstrømning som omhandlet i artikel 5, stk. 1, forelægger Kommissionen en oversigt over deres behov og en plan for gennemførelsen af nødforanstaltningerne sammen med en beskrivelse af de påtænkte foranstaltninger og de organisationer, der er ansvarlige for deres gennemførelse.
4. Kommissionen gennemgår og udvælger projekterne fra den eller de pågældende medlemsstater med udgangspunkt i kriterierne i artikel 8.
5. De disponible midler fordeles i givet fald således mellem medlemsstaterne:
 - (a) 80% af midlerne fordeles på basis af antallet af personer, der er rejst ind i hver medlemsstat som led i en massiv tilstrømning som omhandlet i artikel 5, stk. 1

- (b) 20% af midlerne fordeles på basis af kvaliteten af de fremlagte projekter.

KAPITEL VII

OVERGANGSBESTEMMELSER

Artikel 21

Overgangsbestemmelser

Med henblik på gennemførelse af nærværende beslutning underretter Kommissionen i løbet af det første år medlemsstaterne om de beløb, de forventes at få tildelt, senest to uger efter den anvendelsesdato. Hvis De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor endnu ikke råder over alle de fornødne statistiske oplysninger som omhandlet i artikel 9, tages der udgangspunkt i tallene fra medlemsstaterne; i dette tilfælde vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 19, stk. 2, reglerne for fortolkningen af de statistiske oplysninger fra medlemsstaterne.

Uanset artikel 12 kan udgifter, der i regnskabsåret 2000 afholdes mellem den 1. januar 2000 og datoen for godkendelsen af medfinansieringsanmodningen, være berettiget til støtte fra Fonden.

KAPITEL VIII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 22

Gennemførelsesbestemmelser

1. Kommissionen er ansvarlig for gennemførelsen af denne beslutning.
2. Kommissionen vedtager eventuelle andre gennemførelsesbestemmelser til denne beslutning efter proceduren i artikel 19, stk. 2.

Artikel 23

Revisionsklausul

På grundlag af forslag fra Kommissionen tager Rådet nærværende beslutning op til revision senest den 31. december 2004.

Artikel 24

Adressater

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne

Formand

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORANSTALTNINGENS BETEGNELSE

Beslutning om Den Europæiske Flygtningefond.

2. BUDGETPOST

B5-803 (kontoplan FBF 2000)

B5-810N og B5-811N (Europa-Parlamentets kontoplan).

3. RETSGRUNDLAG

Artikel 63 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

4. BESKRIVELSE AF FORANSTALTNINGEN

4.1 Foranstaltningens generelle formål

Formålet med beslutningen er at forsyne EU med et instrument, der som led i en flerårig programmering vil gøre det muligt at yde støtte til medlemsstaternes foranstaltninger på følgende områder:

- a) modtagelsesforholdene for asylansøgere og fordrevne personer og retfærdige, effektive og tilgængelige asylprocedurer
- b) den sociale integration af flygtninge og fordrevne personer
- c) frivillig repatriering af disse personer og deres reintegration i hjemlandet.

Beslutningen tjener til at tilvejebringe en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af dels indsatsen med hensyn til modtagelse af flygtninge og fordrevne personer, dels følgerne heraf.

Mere præcist drejer det sig om,

- at sikre personer, der søger om flygtningestatus eller midlertidig beskyttelse, en passende modtagelse, navnlig for så vidt angår indlogering, juridisk rådgivning og andre former for bistand, og at gøre asylprocedurerne mere tilgængelige, mere effektive og mere retfærdige og dermed lette udøvelsen af retten til at søge om asyl i overensstemmelse med Genève-konventionen af 28. juli 1951 om flygtninges retsstilling, som ændret ved New York-protokollen af 31. januar 1967
- at bidrage til den sociale integration af flygtninge og fordrevne personer i opholdsmedlemsstaten, bl.a. ved at lette deres adgang til arbejdsmarkedet, hvor det er nødvendigt at tage hensyn til de særlige kendetegn, der adskiller disse grupper af udlændinge fra andre grupper af indvandrere, og de særlige problemer, som de kan være udsat for

- at gøre det muligt for flygtninge og fordrevne personer samt personer, der har ansøgt om en eller anden form for international beskyttelse, herunder personer, der ikke længere anses at tilhøre en af disse kategorier, at vende tilbage til deres hjemland ved at forsyne dem med de oplysninger, der er nødvendige for at kunne træffe en velfunderet beslutning, og ved at yde dem den materielle bistand, de behøver for eksempelvis at kunne forberede sig på reintegrationen i deres hjemland
- at tilskynde medlemsstaterne til at udveksle erfaringer for at udbrede de bedste former for praksis ("best practice")
- at kunne iværksætte nødforanstaltninger i tilfælde af en massiv tilstrømning af flygtninge eller fordrevne personer til en eller flere medlemsstater og således dække de pågældende personers øjeblikkelige behov.

4.2 Foranstaltningens varighed og nærmere bestemmelser om dens forlængelse/fornyelse

Fra den 1. januar 2000 til den 31. december 2004; Rådet tager beslutningen op til revision senest den 31. december 2004 på grundlag af et forslag fra Kommissionen.

5. KLASSIFIKATION AF UDGIFTERNE/INDTÆGTERNE

5.1 Obligatoriske udgifter/Ikke-obligatoriske udgifter

Ikke-obligatoriske udgifter.

5.2 Opdelte bevillinger/Ikke-opdelte bevillinger

Opdelte bevillinger.

5.3 Indtægtstype

Ikke relevant.

6. UDGIFTERNES/INDTÆGTERNES ART

- Tilskud til samfinansiering med andre offentlige og/eller private bidragydere. Ved foranstaltninger, som forvaltes direkte af Kommissionen ved hjælp af de hertil afsatte fondsmidler, kan finansieringen dog andrage 100%.

7. FINANSIELLE VIRKNINGER

7.1 Beregningsmetode for de samlede omkostninger ved foranstaltningen (forholdet mellem gennemsnitsomkostningerne pr. enhed og de samlede omkostninger)

Beregningen af omkostningerne forbundet med de foranstaltninger, der er omhandlet i beslutningen, bygger på gennemførelsen af de pilotprogrammer, som Kommissionen har administreret siden 1997 med det formål at yde praktisk støtte til modtagelse og frivillig repatriering af flygtninge, fordrevne personer og asylansøgere

(budgetpost B3-4113, B5-803 og B7-6008) og til integration af flygtninge (budgetpost B3-4113).

De samlede bevillinger til ovennævnte tre poster har været som følger:

1997 : 23,75 mio. EUR

1998 : 26,75 mio. EUR

1. fase 1999: 20 mio. EUR

2. fase 1999: Budgetmyndigheden er i færd med at træffe beslutning om et beløb, der forventes at lyde på 15 mio. EUR.

De gennemsnitlige årlige bevillinger har således beløbet sig til omkring 28,5 mio. EUR (forudsat at der afsættes yderligere 15 mio. EUR til anden fase af 1999). Dette beløb har været helt utilstrækkeligt til at dække de reelle behov ude i marken.

Hvad specielt angår foranstaltningerne til støtte for modtagelse og frivillig repatriering, blev der i 1997 anmodet om finansiel støtte til et beløb, der var 30% højere end de disponible midler. Dette tal steg til 45% i 1998 og nåede op på 850% i 1999 (som følge af Kosovo-krisen). Kommissionen skønner, at over halvdelen af de ansøgninger, der ikke kunne imødekommes, var berettiget til medfinansiering fra EU's side.

Erfaringerne fra 1999 har ligeledes vist, at målsætningen om at finansiere "strukturelle" foranstaltninger på det område, der er omfattet af traktatens artikel 63, kan blive fuldstændig undermineret af en massiv tilstrømning af flygtninge i kritesituationer. Faktisk forholder det sig således, at eftersom der ikke fandtes en særlig budgetpost til brug i nødsituationer, blev alle de oprindelige bevillinger, der var opført under budgetpost B5-803, anvendt til nødforanstaltninger til fordel for flygtningene fra Kosovo. Det er derfor vigtigt at råde over en reserve, så det bliver muligt både at dække behovene i nødsituationer og klare de strukturelle opgaver, hvilket også blev fremhævet på Det Europæiske Råds møde i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999.

Med henvisning til ovenstående og under hensyn til den aktuelle situation for så vidt angår proceduren for godkendelse af 2000-budgettet beregnes den årlige tildeling til Den Europæiske Flygtningefond på følgende vis:

- a) budgetpost B5-810, "strukturelle foranstaltninger": 26 mio. EUR i 2000
- b) reserve (B5-811 i den af Europa-Parlamentet foreslåede kontoplan), "nødforanstaltninger i tilfælde af massiv tilstrømning af flygtninge": 10 mio. EUR i 2000.

Det samlede rammebeløb til foranstaltningen og fordelingen af bevillingerne på årene 2001-2004 afgøres efter Kommissionens orienterende budgetdrøftelser vedrørende 2001.

7.2 Omkostningernes fordeling på foranstaltningens elementer

Man kunne forestille sig følgende fordeling med udgangspunkt i de forberedende foranstaltninger, der blev gennemført i 1997-99, og under hensyntagen til behovet for at tilbageholde et tilstrækkeligt beløb til udbredelse af den såkaldte "best practice" i EU. Da disse situationer hurtigt kan ændre sig, og da de projekter, hvortil der vil kunne ydes støtte, ikke er af samme størrelsesorden, udgør nedenstående tabel under alle omstændigheder et foreløbigt skøn over omkostningernes fordeling, der afspejler fordelingen i 1997-99.

B5 – 810

FORDELING	
	forventet % af budgettet
Modtagelse	36
Integration	36
Frivillig repatriering	18
Udbredelse af "best practice"	10
I ALT	100

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (løbende priser)						
Fordeling	Regn- skabsår n	n+1	n+2	n+3	n+4	I alt
Modtagelse	9,36	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
Integration	9,36	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
Frivillig repatriering	4,68	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
Udbredelse af "best practice"	2,6	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
I alt	26	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.

Reserve (eller B5-811 i den af Europa-Parlamentet foreslåede kontoplan)

Det er endnu ikke muligt at fordele omkostningerne efter foranstaltningstype. Det drejer sig udelukkende om nødforanstaltninger, der normalt alle indgår i et samlet projekt. De foranstaltninger af denne type, der er blevet finansieret i 1999, er endnu ikke afsluttet, og klassificeringen af dem kan først finde sted, når de er afsluttet.

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (løbende priser)

Fordeling	Regn- skabsår n	n+1	n+2	n+3	n+4	n+5 og følgende regn- skabsår	I alt
Nødforanstaltninger i alt	10	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.		p.m.

7.3 Udgifter til undersøgelser, eksperter m.m. inkluderet i budgettets del B

Der vil maksimalt blive anvendt 800 000 EUR om året til teknisk og administrativ bistand, som vil tjene til at sikre en effektiv og konkret gennemførelse af foranstaltningen. Støtten vil blive stillet til rådighed for Kommissionen og de parter, der begunstiges af foranstaltningen, forudsat at der ikke er tale om støtte til normale public service-opgaver, men om støtte til forberedelse, forvaltning, overvågning og evaluering af programmet. Støtten vil være begrænset til programmets løbetid.

7.4 Forfaldsplan for forpligtelses-/betalingsbevillinger

B5 – 810

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR

	Regnskabsår n	n+1	n+2	n+3	n+4	n+5 og følgende regnskabsår	I alt
Forpligtelsesbevillinger	26	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	0	p.m.
Betalingsbevillinger	13	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.

Reserve (B5-811 i den af Europa-Parlamentet foreslåede kontoplan)

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR

	Regnskabsår n	n+1	n+2	n+3	n+4	n+5 og følgende regnskabsår	I alt
Forpligtelsesbevillinger	10	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
Betalingsbevillinger	10	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.

8. FORHOLDSREGLER MOD SVIG

– Planlagte specifikke kontrolforanstaltninger

Medlemsstaterne er ansvarlige for udvælgelsen af foranstaltninger og for den finansielle og administrative forvaltning af disse foranstaltninger. De er hovedansvarlige for den finansielle kontrol med foranstaltningerne. I den forbindelse skal de respektere de kriterier for støtteberettigelse, der er fastsat i denne beslutning, og de skal kontrollere, at der er etableret velfungerende forvaltnings- og kontrolsystemer. De skal sende Kommissionen en beskrivelse af disse systemer, og de skal sikre sig, at foranstaltningerne forvaltes i overensstemmelse med alle relevante EU-regler og principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning. De skal attestere nøjagtigheden af udgifts anmeldelser og sikre sig, at regnskabssystemet er baseret på udgiftsbilag, der kan kontrolleres. Medlemsstaterne skal forebygge, afsløre og korrigere uregelmæssigheder, indlede de nødvendige administrative og retslige procedurer og holde Kommissionen underrettet herom. De skal samarbejde med Kommissionen og geninddrive midler, der er gået tabt som følge af uregelmæssigheder. Desuden skal Kommissionen verificere, at der i medlemsstaterne

findes velfungerende forvaltnings- og kontrolsystemer, og den kan foretage kontrol på stedet eller anmode den pågældende medlemsstat om at foretage kontrol på stedet. Tjenestemænd eller andre ansatte i Kommissionen kan deltage i denne kontrol.

Endelig indeholder beslutningen bestemmelser om finansielle korrektioner i tilfælde af individuelle eller systemiske uregelmæssigheder.

9. OPLYSNINGER OM OMKOSTNINGSEFFEKTIVITET

9.1 Specifikke og kvantificerbare mål, målgruppe

- Specifikke og kvantificerbare mål
 - etablering eller forbedring af infrastrukturer eller tjenester
 - materiel bistand til de begunstigede.
- Målgrupper
 - flygtninge, fordrevne personer, jf. definitionerne i artikel 2, samt personer, der har tilhørt en af disse grupper.

9.2 Begrundelse for foranstaltningen

- Behovet for EU-støtte, især under hensyntagen til nærhedsprincippet

Den Europæiske Flygtningefond tjener til at støtte og fremme den indsats, som medlemsstaterne gør for at modtage flygtninge og fordrevne personer og for at bære konsekvenserne heraf, og den skal først og fremmest fungere som et supplement til medlemsstaternes nationale politikker for bistand til personer, der søger international beskyttelse. Dernæst tjener den til at fremme udviklingen af programmer for integration af flygtninge og andre grupper af personer, der nyder en eller anden form for beskyttelse. Endelig skal den være med til at fremme den frivillige repatriering af ansøgere om flygtningestatus, når de har fået afslag på deres ansøgning, og af fordrevne personer, flygtninge og personer med behov for international beskyttelse, når de ikke længere har behov for beskyttelse. På alle disse områder er det nødvendigt at fremhæve princippet om fælles ansvar og en ligelig byrdefordeling mellem medlemsstaterne som led i den generelle indsats for at hjælpe disse personer, da situationen i de forskellige medlemsstater kan variere betydeligt.

Kravet om, at der skal være balance mellem de forskellige medlemsstaters indsats, fordrer, at der gøres en finansiell indsats for på den ene side at lette presset på de medlemsstater, der er mest påvirket, og på den anden side at forbedre forholdene i de medlemsstater, hvor infrastrukturen er utilstrækkelige. Det forudsætter igen, at EU påtager sig en fordelingsrolle, som medlemsstaterne ikke kan klare enkeltvis.

- Valg af interventionsform

* fordele i forhold til andre mulige foranstaltninger (sammenlignelige fordele)

Det eneste alternativ til de foreslåede arrangementer består i, at Kommissionen administrerer individuelle foranstaltninger og projekter direkte. Erfaringerne fra

de fælles aktioner og forsøgsprojekter, der er gået forud for denne beslutning, viser, at denne løsning lægger en uforholdsmæssig stor administrativ byrde på Kommissionen uden at maksimere effektiviteten.

Uddelegeringen af forvaltningen til medlemsstaterne giver Kommissionen mulighed for at koncentrere sig om de overordnede målsætninger og sammenhængen mellem de forskellige foranstaltninger, alt imens udvælgelsen og gennemførelsen af de enkelte foranstaltninger foregår på græsrodsniveau under hensyntagen til de specifikke forhold i medlemsstaterne og de konkrete behov. Denne løsning betyder desuden, at det i fremtiden ikke vil være nødvendigt at benytte et kontor for faglig bistand (BAT) til udvælgelse og overvågning af foranstaltningerne.

* beskrivelse af eventuelle lignende foranstaltninger på EU-plan eller nationalt plan

* forventede afledte virkninger og multiplikatoreffekt

Da fondens deltagelse er begrænset til 50% af de samlede omkostninger forbundet med foranstaltningerne (75% i Samhørighedsfundslandene), må det forventes, at udgifterne til virkeliggørelsen af fondens målsætninger vil stige samlet set. Erfaringerne viser i øvrigt, at EU's medfinansiering ofte afløses af offentlig finansiering fra medlemsstaternes side, når foranstaltningerne har vist sig at være nyttige og virkningsfulde.

Når støtteberettigede projekter lykkes, medfører de en række positive afledte virkninger for både medlemsstaterne og de begunstigede personer, f.eks. følgende:

- i tilknytning til flygtninge, fordrevne personer og personer, der har behov for international beskyttelse: færre nødsituationer, der kræver øjeblikkelig social bistand, mindre belastning af medlemsstaternes sociale bistandsordninger takket være færre tilfælde af social udstødelse

- i tilknytning til personer, der kunne komme på tale til frivillig repatriering, f.eks. ansøgere om flygtningestatus, der har fået endeligt afslag på deres ansøgning: et fald i antallet af udlændinge uden lovlig opholdstilladelse, som går under jorden, fordi der ikke er udsigt til en legalisering af deres situation eller til, at de vil kunne vende tilbage til deres hjemland.

– Vigtigste usikkerhedsmomenter, som vil kunne få indflydelse på de konkrete resultater af foranstaltningen

- variationen i strømmen af flygtninge.

9.3 Overvågning og evaluering af foranstaltningen

– Resultatindikatorer

* output-indikatorer (måling af resultaterne af de iværksatte aktiviteter)

- Modtagelse og integration: indlogeringskapacitet (antallet af senge, lokalernes tilstand), etablering af nye tjenester eller forøgelse af de eksisterende tjenesters kapacitet, belægningsprocent, antallet af begunstigede.

- Frivillig repatriering: etablering af nye tjenester eller forøgelse af de eksisterende tjenesters kapacitet, antallet af personer, der benytter tjenesterne (information, uddannelse), antallet af faktiske repatrieringer.

* virkningsindikatorer for hver enkelt målsætning

- Modtagelse: færre sekundære bevægelser blandt flygtninge (flytning fra en medlemsstat til en anden for at søge bedre vilkår)
- Integration: færre tilfælde af social udstødelse blandt de berørte grupper
- Frivillig repatriering: stigning i antallet af faktiske repatrieringer, hjemlandenes interesser inden for rammerne af politikker for "fælles udvikling"

– Hvordan og hvor hyppigt foregår evalueringen?

De organisationer, der er ansvarlige for gennemførelsen af foranstaltningerne, vil mindst en gang om året aflægge rapport til den ansvarlige myndighed i medlemsstaterne.

Medlemsstaterne vil aflægge en årlig rapport til Kommissionen.

Der vil blive gennemført en uafhængig evaluering af hver foranstaltning i hver medlemsstat.

– Vurdering af resultaterne (i tilfælde af fortsættelse eller fornyelse af en eksisterende foranstaltning)

Europa-Parlamentet og Rådet fik den 16. juli 1998 forelagt en interimrapport om anvendelsen i 1997 af midlerne opført under budgetposterne B7-6008 og B5-803 (Kommissionens arbejdsdokument SEK(1998) 1263).

Europa-Parlamentet fik den 13. juli 1999 forelagt en anden rapport indeholdende en evaluering af de projekter, der i 1997 blev finansieret ved hjælp af midler fra samme budgetposter (Kommissionens arbejdsdokument SEK(1999) 1105).

Konklusionerne i denne evalueringsrapport kan sammenfattes således:

- a) EU's finansiering har fungeret som katalysator for en koordineret indsats i de enkelte medlemsstater, navnlig i de medlemsstater, der indtil for nylig ikke har været et traditionelt mål for flygtninge. Der er i disse lande behov for en øjeblikkelig forbedring af modtagelsesfaciliteterne.
- b) Der er på to niveauer behov for en bedre koordinering af gennemførelsen af foranstaltninger: for det første mellem medlemsstaternes regeringer og Kommissionen med henblik på at afstemme de eksisterende europæiske og nationale programmer efter hinanden og for det andet mellem de nationale myndigheder og ikke-statslige organisationer for at sikre, at deres projekter indgår i en samlet strategi, der er blevet godkendt af alle parter.
- c) EU's finansiering bør navnlig koncentrere sig om rådgivningsfaciliteter ved hjemvendelse, specifikke uddannelsesprojekter og en forbedring af modtagelsesforholdene og af adgangen til asylprocedurerne. Det er særlig vigtigt at

gennemføre opfølgende foranstaltninger på stedet for frivilligt hjemvendte personer.

- d) Finansieringsbehovet kan langt fra dækkes af de disponible ressourcer. Der er behov for en ny evaluering af resultaterne af finansieringen sammenlignet med omfanget af de problemer, der skal løses.

Evalueringen af resultaterne af de projekter, der blev finansieret i 1997 ved hjælp af midler fra budgetpost B3-4113, er blevet overdraget til et konsulentfirma. Det er ved at lægge sidste hånd på sin rapport, og den skulle efter planen kunne forelægges for Europa-Parlamentet og Rådet inden udgangen af 1999.

De i 1998 og 1999 finansierede projekter er endnu ikke afsluttet. Kommissionen vil foretage en evaluering af resultaterne, når den har modtaget de endelige rapporter (i løbet af første kvartal af 2000 for projekter finansieret i 1998 og for nødhjælpsforanstaltninger finansieret i 1999). Kommissionen agter også at bestille en uafhængig evaluering (udbudsproceduren er sat i værk).

Under alle omstændigheder viser erfaringerne fra de allerede gennemførte pilotprojekter, at en varighed på et enkelt år ikke egner sig til de fleste projekters mellem- eller langsigtede karakter, og at både medlemsstaterne og de deltagende organisationer har behov for en længere tidshorisont for at sikre en kohærent planlægning af deres foranstaltninger.

10. UDGIFTER TIL ADMINISTRATION (DET ALMINDELIGE BUDGETS SEKTION III, DEL A)

Mobiliseringen af de nødvendige administrative ressourcer vil afhænge af Kommissionens årlige afgørelse om ressourcefordeling, bl.a. under hensyntagen til antallet af ansatte og de supplerende beløb, som tildeles af budgetmyndigheden.

10.1 Indvirkningen på antallet af stillinger

Stillingstype		Antal ansatte, der skal tilknyttes forvaltningen af foranstaltningen		Heraf		Varighed
		Faste stillinger	Midlertidige stillinger	Ved anvendelse af eksisterende ressourcer i det pågældende generaldirektorat eller den pågældende tjeneste	Ved anvendelse af ekstra ressourcer	
Tjenestemænd eller midlertidigt ansatte	A	3		2	1	2000-2004
	B	2		1	1	
	C	2		1	1	
Andre ressourcer						
I alt		7		4	3	2000-2004

De ekstra ressourcer bør stå til rådighed fra år 2000.

10.2 De supplerende menneskelige ressourcers samlede finansielle indvirkning

(EUR)

	Beløb	Beregningsmetode
Tjenestemænd	3 780 000	7 mandår x 108 000 EUR pr. mandår = 3 780 000 EUR. Afsnit A-1, A-2, A-4, A-5 og A-7.
Midlertidigt ansatte		
Andre ressourcer (anfør budgetpost)		
I alt	3 780 000	

Beløbene svarer til de samlede udgifter til de supplerende stillinger i foranstaltningens samlede løbetid, hvis foranstaltningen er af bestemt varighed, og til udgifterne i 12 måneder, hvis den er af ubestemt varighed.

10.3 Forøgelse af andre driftsudgifter som følge af foranstaltningen, navnlig udgifter til møder i ekspertudvalg og -grupper

(EUR)

Budgetpost (nr. og betegnelse)	Beløb	Beregningsmetode
Møder – A-7031 Udvalg (obligatoriske)	146 250	3 møder i det rådgivende udvalg pr. år = 3 møder x 15 repræsentanter x 650 EUR pr. repræsentant x 5 år = 146 250 EUR
I alt	146 250	

Udgifterne under afsnit A-7 (jf. punkt 10.3) vil blive dækket af det relevante generaldirektorats andel af de samlede bevillinger.